

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2

DECIZIA NR. 3

Sedința publică din data de 22 martie 2010

- Președinte - Secretara
- Judecător -
- Judecător -
- Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de reclamantul [nume], domiciliat în Târgoviște, str. [adresa], județul Dâmbovița, împotriva sentinței nr.36 din data de 12 ianuarie 2010, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE DÂMBOVIȚA**, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița și **FIRICĂ VIOREL DAN**, domiciliat în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 15 martie 2010, care face parte integrantă din prezenta, când, pentru a da posibilitatea recurentului să depună la dosar concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea la data de 22 martie 2010, dată la care a pronunțat următoarea hotărâre.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița sub nr. [nume], reclamantul [nume] a solicitat instanței ca, în contradictoriu cu pârâții DGFP Dâmbovița și directorul general al acestei instituții – Firică Viorel Dan, să anuleze decizia nr. [nume] din [data], să suspende executarea acestui act administrativ-fiscal, până la soluționarea cauzei și să fie obligați pârâți la plata de daune cominatorii de 50 de lei, de la data introducerii cererii și până la soluționare, precum și la plata de daune materiale și morale de 5.000 lei.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că prin decizia contestată, DGFP Dâmbovița a respins contestația lui [nume], formulată împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare, calculată pentru anul 2009, prin care i s-a stabilit un impozit de [suma] lei, reprezentând impozit pentru veniturile din transferul de proprietăți imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2009, însă, reclamantul consideră că nu datorează acest impozit, măsura dispusă de organul fiscal este abuzivă și nelegală.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta DGFP Dâmbovița a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât Simion Victor nu beneficiază de scutirea de impozit prevăzută de Codul fiscal, întrucât succesiunea în baza căreia a primit terenurile pentru care s-a stabilit noul impozit nu a fost dezbătută și finalizată în termen de doi

ani de la data decesului autorului, astfel că moștenitorii datorează impozitul de 1% calculat la valoarea masei succesoriale, suma stabilită în sarcina reclamantului calculându-se în baza expertizei orientative a valorilor de circulație privind bunurile imobile transmisă de Camera Notarilor Publici Ploiești.

După administrarea probei cu înscrisuri, Tribunalul Dâmbovița a pronunțat sentința nr. 30 din 11.05.2009, prin care a respins acțiunea reclamantului atât în ceea ce privește anularea deciziei nr. 100 din 11.05.2009, cât și obligarea pârâților la plata de daune cominatorii și morale.

Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut de instanță că organele fiscale au stabilit în sarcina reclamantului un impozit în valoare de 1.000 lei prin aplicarea procentului de 1% la valoarea masei succesoriale, calculată în baza expertizei orientative, transmisă de Camera Notarilor Publici. În conformitate cu art. 77¹ alin.5 din Codul fiscal, _____ și _____, împreună cu _____ fiind moștenitori ai defunctului _____, decedat la _____, moștenitorii încheind o tranzacție privind împărțirea bunurilor rămase ca moștenire, conform sentinței civile nr. _____ din _____, pronunțată de Judecătoria Târgoviște, hotărâre irevocabilă prin nerecurare, impozitul fiind calculat urmare cererii formulate de reclamant la 22.05.2009.

Astfel, organul fiscal a emis decizia de impunere anuală nr. 100 din 22.05.2009, pentru suma totală de _____ lei, ce a fost contestată de _____; iar DGFP Dâmbovița a respins contestația, conform deciziei nr. _____ din _____ întrucât defunctul _____ a decedat la _____, iar succesiunea sa a fost dezbătută și finalizată la 9.02.2009, depășindu-se cu mult termenul de doi ani prevăzut de art. 77¹ alin.3 din Codul fiscal, impozitul prevăzut de lege nu se datorează dacă succesiunea este dezbătută și finalizată înăuntrul acestui termen, ce se calculează de la data decesului, în celelalte cazuri, moștenitorii datorând un impozit de 1 % din valoarea masei succesoriale, în mod corect fiind aplicate dispozițiile art. 77¹ alin.5 și 6 din același act normativ, situație în care cererea reclamantului privind daunele cominatorii și cele morale este neîntemeiată.

Împotriva acestei soluții a declarat recurs _____, criticând sentința nr. _____ din _____, pentru nelegalitate și netemeinice, solicitându-se admiterea căii de atac, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului, s-a arătat că judecătorul fondului a încălcat dreptul la apărare al recurentului atunci când i-a respins proba cu expertiză, ce are o importanță deosebită, astfel că a favorizat partea adversă, deși prin această probă se putea stabili dacă datora vreun ban organelor fiscale, în condițiile în care nu a realizat venituri din nici un transfer de proprietate, iar dezbaterea succesiunii, după defunctul _____

s-a făcut prin certificatul nr. _____ din _____, plătinându-se taxele legale, ulterior, s-a făcut ieșirea din indiviziune, prin sentința civilă nr. _____ din _____, la acel moment era proprietar, întrucât deținea un întreg cu sora și mama lui, astfel că nu trebuie să mai plătească atunci când un teren ajunge de la recurent la recurent și nici nu realizează venituri.

S-a mai susținut de _____ că al doilea obiectiv al expertizei viza împrejurarea dacă modul de calcul al sumei pretinse este corect față de împrejurarea, potrivit căreia, din adeverința emisă de Primăria Băleni, pe raza căreia se află terenul, rezultă că valoarea de impozitare a terenului este 0, soluția fondului este abuzivă, nelegală și

imorală, atât timp cât nu este vorba de nici un transfer de proprietate, nici de dobândirea vreunui drept de proprietate și nici de vreun venit realizat de recurent.

Recurentul a mai învederat instanței că nu a cerut niciodată să plătească vreo sumă, cum eronat s-a reținut de judecătorul fondului, s-a prezentat la AFP Târgoviște pentru a fi luat în evidență, urmând să întocmească cartea funciară pentru imobil, un lucrător i-a dat un formular pe care l-a completat, comunicându-i-se suma de plată de lei.

Prin întâmpinarea depusă la 12.03.2010, intimata DGFP Dâmbovița a solicitat respingerea recursului, întrucât stabilirea impozitului în cuantum de lei de către organele fiscale s-a făcut în conformitate cu art. 77¹ alin.3 din Codul fiscal și punctul 151⁴ din HG nr.44/2004, impozitul nedatorându-se numai dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de doi ani de la data decesului autorului succesiunii, astfel că atât decizia de impunere, cât și cea de respingere a contestației sunt legale.

Curtea, examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate, a actelor și lucrărilor dosarului, a normelor legale incidente în cauză, a art. 304 și 304¹ Cod pr.civilă, constată că recursul nu este fondat, pentru considerentele ce succed:

Potrivit certificatului de moștenitor nr. din emis de Biroul Notarilor Publici Acta Legalia Târgoviște, autorul recurentului, a decedat la , succesiunea sa fiind dezbătută notarial, singura moștenitoare care a acceptat moștenirea fiind , recurentul și renunțând expres la succesiune, prin declarații autentice.

În anul 2009, sora recurentului, , a promovat acțiune în instanță având ca obiect partaj succesoral, iar prin sentința civilă nr. dir , pronunțată de Judecătoria Târgoviște s-a luat act de tranzacția încheiată între părțile din dosarul nr. , primind cinci parcele de teren situate în intravilanul, respectiv, extravilanul comunei Băleni, județul Dâmbovița, cu suprafețele și vecinătățile precizate în hotărârea judecătorească, în mod similar primind bunuri și , iar a renunțat la succesiunea de pe urma soțului său.

Prin cererea nr. dir depusă la AFP Târgoviște, în a cărei rază teritorială se află și comuna , a solicitat calcularea și plata impozitului pe venit, conform sentinței nr. , fiind emisă decizia de impunere anuală nr. dir , prin care, în sarcina reclamantului, s-a stabilit un impozit în sumă de lei, în conformitate cu disp. art. 77¹ din Codul fiscal, decizia de impunere rămânând definitivă prin decizia nr. din emisă de DGFP Dâmbovița.

Stabilirea impozitului în sarcina recurentului-reclamant pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare s-a realizat în conformitate cu art.77¹ alin.3 teza finală și alineat 6 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, întrucât procedura succesorală de pe urma defunctului Simion Gheorghe nu a fost finalizată în termenul de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, termen ce se calculează de la data survenirii morții, astfel că, în cazul autorului recurentului, acesta s-a împlinit la 16.11.2000, numai dacă înăuntrul acestui termen se dezbătea și se finaliza procedura succesorală, moștenitorii beneficiau de scutirea de impozit, conform art. 77¹ alin.3 teza I, în celelalte cazuri, datorându-se impozitul de 1% calculat la valoarea masei successorale.

Astfel, în mod corect, organele fiscale au stabilit în sarcina lui Simion Victor impozit în conformitate cu art. 77¹ alin.3 teza finală și 6 din Codul fiscal, precum și cu punctul 151⁴ lit.a,b,d,e și g din HG 44/2004, recurentul reclamant datorează impozitul de 1%, calculat la valoarea masei succesoriale pentru transmiterea dreptului de proprietate cu titlu de moștenire.

În ceea ce privește motivul de recurs, potrivit căruia proba cu expertiză contabilă a fost respinsă în mod nelegal și fără logică de judecătorul fondului, o astfel de dovadă se impunea atât prin prisma faptului că recurentul nu datorează vreo sumă de bani cu titlu de impozit, cât și a modului de calcul al sumei pretinse, Curtea constată că nu este fondat, întrucât, în ședința publică din 12.01.2010, procuratorul reclamantului a învederat instanței că obiectivul expertizei specialitatea contabilă este quantumul exact al impozitului pentru transferul de proprietate, care, de altfel, nici nu există, în mod corect fiind respinsă această probă, întrucât nu s-a contestat valoarea impozitului, ci însăși obligația la plată a acestuia.

Nici motivul de recurs, potrivit căruia judecătorul fondului a încălcat grav dreptul la apărare al recurentului, fără a se indica în ce a constat această pretinsă nerespectare, nu este fondat, întrucât [redacted] a fost reprezentat în fața instanței de fond de numitul [redacted] conform procurii autentificată sub nr. [redacted] din [redacted], cererile formulate de mandatar în fața instanței fiind analizate de judecătorul fondului, conform încheierilor pronunțate la termenele din [redacted] 15.12.2009 și 12.01.2010, reprezentantul lui [redacted] fiind licențiat în științe juridice.

De asemenea, nu este întemeiat nici motivul de recurs, potrivit căruia valoarea de impozitare a terenurilor este 0, conform adeverinței emise de Primăria Băleni, pe raza căreia se află cele cinci imobile, întrucât, potrivit art. 77¹ alin.3 și 6 din Codul fiscal și punctului 151⁴ din Normele metodologice de aplicare Codului fiscal, aprobate prin HG 44/2004, impozitul datorat de moștenitori de 1% atunci când procedura succesorală nu este finalizată în termenul de 2 ani de la decesul autorului succesiunii, se calculează la valoarea masei succesoriale, pe baza expertizei orientative a valorilor de circulație privind bunurile imobile transmisă de Camera Notarilor Publici Ploiești, valorile din această expertiză fiind avute în vedere și de către notari atunci când stabilesc taxele legale pentru dezbaterea succesiunii sau transmiterea proprietății.

Motivul de recurs, potrivit căruia nu este vorba de nici un transfer de proprietate, întrucât terenul ajunge de la reclamant la reclamant, care deținea alături de sora și mama sa un întreg, iar prin sentința nr. [redacted] din [redacted] a făcut ieșirea din indiviziune, nu este fondat, întrucât, la momentul promovării acestei acțiuni în instanță, [redacted] nu avea nici un bun în patrimoniu din cele existente în averea succesorală rămasă de pe urma defunctului său tată, în anul 2003 renunțând la succesiunea lui [redacted], conform certificatului de moștenitor nr. [redacted] din [redacted] 2003, chiar și într-o astfel de situație, potrivit căreia persoana în cauză ar fi coproprietar, conform unui certificat de moștenitor, deținând o cotă ideală dintr-un bun, se datorează impozitul de 1% prevăzut de art.77¹ alin.3 teza finală și alin.6 din Codul fiscal, legiuitorul statuând o astfel de obligație în sarcina moștenitorilor.

Față de considerentele expuse mai sus, Curtea constată că impozitul stabilit în sarcina recurentului, în conformitate cu dispozițiile Codului fiscal, este datorat de acesta, Simion Victor nu beneficiază de scutirea prevăzută de art.77¹ alin.3 teza I din

Legea nr.571/2003, atât decizia de impunere, cât și decizia de soluționare a contestației nr. ... din ..., sunt legale și temeinice, prin emiterea acestora recurentul nu a fost vătămat în drepturile sale, nu se impune anularea deciziei prin care s-a soluționat contestația recurentului, acesta nu este îndreptățit la acordarea de daune cominatorii și morale, recursul nu este fondat, urmând ca în conformitate cu art. 312 alin.1 C.pr.civilă, să fie respins, menținându-se în totalitate sentința recurată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de reclamantul domiciliat în Târgoviște, str. ..., județul Dâmbovița, împotriva sentinței nr. ... din data de ..., pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE DÂMBOVIȚA**, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița și **FIRICĂ VIOREL DAN**, domiciliat în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 martie 2010.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red.S.M.

Tehnored.M.A.

5 ex./25.03.2010

d.f.3119/120/2009

j.f. Ion Chira

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120

